

Publicerad 2014-04-11 10:23 av Ewelina Mann

Knäar döden i magen

Vänder aldrig någonsin om, tid är förbi,
i spegeln skymtas historia, dystert vandras det fortfarande där i.
Duvor försöker flyga med sönderspräckta hjärtan, på himlens rostade järnvägar, i natt.
Den rödaste ros spottar svarta tårar i ansiktet på mig,
med vässad kniv har du skurit sanning ur min hals,
pulserande kräks jag osynligt över gatsten,
aldrig någonsin vänder jag om.
Tystnad klär din mun, svartblå är de ögon som beordrar mig,
Vänder mig inte om,
aldrig känt mig så levande som nu ikväll,
när jag jävlas med döden tillsammans med dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten